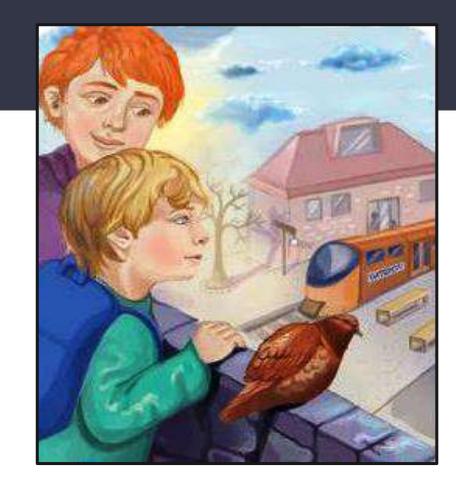
Читання

Здійсниться все!

Сьогодні 18.12.2023

Υροκ №51

«Скринька очікувань» учнів щодо читання в першому семестрі.

Валентина Вздульська «Потяги».

Дата: 19.12.2023

Клас: 3-А

Урок: літературне читання

Вчитель: Юшко А.А.

Тема. «Скринька очікувань» учнів щодо читання в першому семестрі. Валентина Вздульська «Потяги».

Мета: продовжувати знайомити учнів з творами українських письменників; навчати розповідати про свої враження від прочитаного; вчити визначати жанри творів; удосконалювати навички правильного виразного читання; розвиток творчих здібностей; образного мовлення, почуття гумору, розвивати зв'язне мовлення, уяву, фантазію учнів, збагачувати словниковий запас, розширювати світогляд учнів, виховувати любов рідного слова.

Ось і дзвоник дав сигнал, Працювати час настав. Тож і ми часу не гаймо, І урок розпочинаймо!

Всім.ррtх Кова українська школа Сьогодні 18.12.2023

Гімнастика для очей.

https://ww w.youtube. com/watch ?v=8G87kg 9s1HM

Скринька очікувань.

Скринька очікувань

Відкрийте скриньку очікувань. Знайдіть свої записи. Що з очікувань справдилось, а що ні? Обміняйтесь думками.

підручник. **Сторінка**

Повідомлення теми уроку.

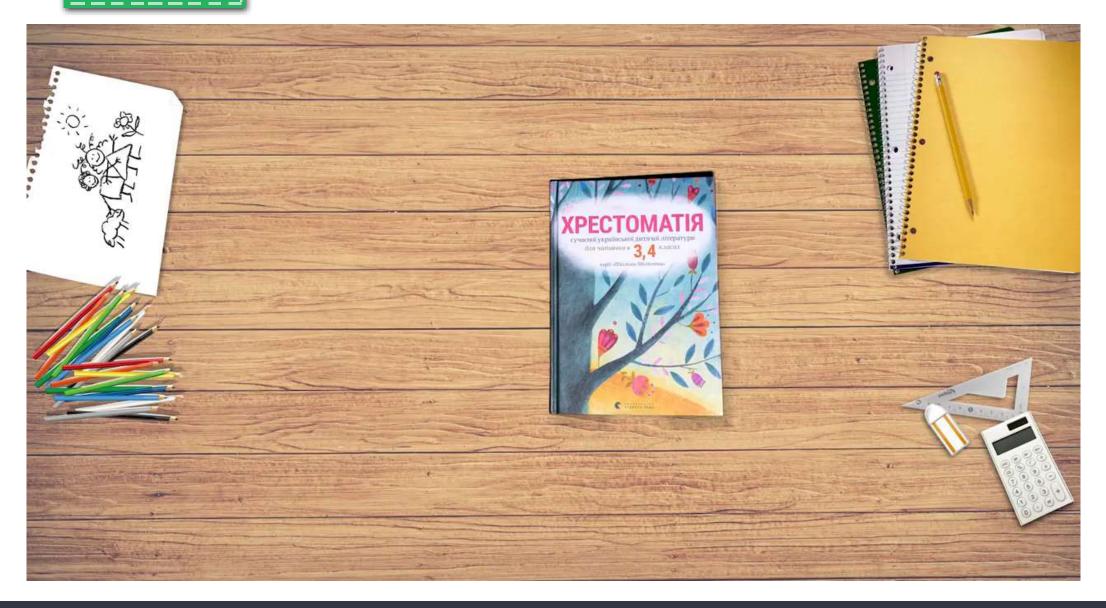

Сьогодні на уроці ми продовжимо знайомство з українськими письменниками

Будемо вчитися розповідати про свої враження від прочитаного і почутого.

Знайомство з письменницею

Коротко про зміст оповідання

«Потяги» - зворушливе оповідання Валентини Вздульської, в якому дуже відчутною є туга двох братів за своїм татом, який тепер не живе з ними разом, оскільки вони не порозумілися з мамою. Старший брат підтримує молодшого, в них є спільна гра, в яку вони грають по дорозі зі школи, а ще в них є спільне бажання, щоб тато і мама помирилися... Така туга й таке бажання може об'єднувати всіх тих дітей, які переживають розлучення батьків. Дорослим, які будуть читати це оповідання разом із дітьми, батьки яких розлучилися, варто бути чутливими до емоцій таких дітей і надати їм підтримку. Будь-якій дитині важливо знати про те, що стосунки в різних родинах бувають різними, і про те, що посварені між собою батьки все одно люблять своїх дітей і дбають про них, а дорослим варто цю любов до дітей проявляти словами, турботою, дотиками, подарунками та проведеним разом часом.

Щоденні 5. Слухання оповідання «Потяги»

Дайте відповіді на запитання.

1.Визнач жанр прочитаного твору:

а) оповідання

б) казка

в)вірш

2. Хто автор оповідання «Потяги»?

а) Тетяна Стус б) Катерина Бабкіна

в)Валентина Вздульська

3. Хто головні дійові особи оповідання?

а) Дмитрик і Матвій б) Павлик і Матвій

в) Михайлик і Матвій

4. Від чийого імені йде розповідь у тексті?

а)Дмитрика

б) Матвія

в)тата.

5. Коли хлопчики ставали потягами?

а)Кожного вихідного б)щодня увечері

в)щодня пообіді.

6. Чому сумували хлопчики?

а) Від них поїхала бабуся;

б) Від них поїхала тато;

в) Від них поїхала мама.

Дайте відповіді на запитання

7. Яке доручення мав Дмитрик? а) Забирати брата зі школи, б) прибирати у кімнаті, в)ходити до магазину. 8. Що збирав Матвійко? а) Шишки, б)каштани, в)жолуді. 9. На що був схожий рюкзак на спині Матвія? а) Будинок черепашки, б)сумка кенгуру, в) хатка равлика 10. До скількох рахували брати, чекаючи на потяг? a)До 10, б) До 20, в) До 100. 11. На що був схожий маленький маневровий тепловоз? а) На хатку равлика, б) на коника-стрибунця, в)на сріблясту блискавку. 12. Куди хотів поїхати Дмитрик? а) У гори, б) до тата, в) до моря.

Дайте відповіді на запитання

- 13.У кого врізався Матвій, коли біг додому?
- а) У тата,

- б) у незнайомого чоловіка, в) у братика.
- 14. З чим порівняв себе тато?
- а) 3 швидкісним потягом,

- б) з маневровим тепловозом,
- в) з швидкісним інтерсіті.
- **15.4omy?**
- а) Не може далеко від'їхати від своєї станції,
- Б) Хоче працювати в депо

Характеристика братиків «Портрет братиків»

- -Що можна сказати про Дмитрика відповідальний, терплячий, добрий, стриманий, уважний.
- Про Матвія наполегливий, витривалий, чесний, добрий.

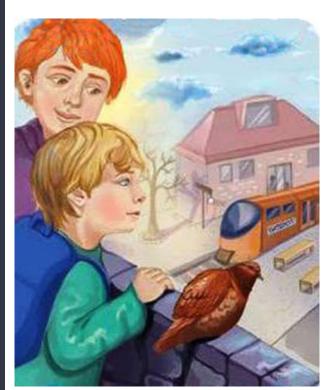

Фізкультхвилинка

https://www.youtu be.com/watch?v=C GpjY2hDl4k

Щоденні 5. Читання для когось. Опрацювання оповідання Валентини Вздульської «ПОТЯГИ»

Щодня по обіді ми з Матвієм стаємо потягами. Уже майже місяць, відколи тато від нас поїхав.

Починається все після уроків. Я забігаю до малого в клас. Вітаюся з Мариною Вадимівною й допомагаю братові зібрати речі.

Сьогодні виходить якось криво — усе сиплеться з рук. Кольорові олівці викочуються з пеналу й падають на підлогу. Ще й мимохіть стаю на точилку. Прозора оболонка, схожа на товстого жука, тріскає. На підлозі розчавлений пластик і дерев'яна стружка. Але Марина Вадимівна нам не дорікає.

Сторінка

— Ти молодець, Дмитрику! — промовляє вона. — До понеділка, хлопці! Обережно дорогою!

Добре хоч по голові не гладить.

Нарешті ми виходимо зі школи. Повертаємо праворуч, чекаємо на зелене й переходимо вулицю. Йдемо каштановою алеєю. Малий збирає каштани й суне собі до кишень. Рюкзак у нього на спині — як хатка равлика.

- **—** Допомогти?
- He треба! бубонить він.
- Ну то давай швидше!

Ми повертаємо до вокзалу й простуємо до залізничного мосту. Перед коліями починається звична біганина. Люди

метушаться між касами й кіосками, носять валізи, возять тачки з картатими сумками. Бабці торгують пиріжками й кавою з термоса. Диктор оголошує, які потяги прибувають, а які відходять. Смердить залізом і туалетом. Бігають собаки. Голуби й горобці дзьобають лушпайки від насіння.

Колії розтинають наше містечко навпіл. Наш дім — на тому боці. Раніше тато забирав нас на авто. Ми діставалися додому швидко, хіба часом застрягали на переїзді — пропускали поїзди. Тепер ми з малим ходимо самі, через міст.

Матвій виривається вперед. Він біжить сходинками й рахує собі під носа.

— Один-два-три-чотири-п'ять-шість-сім-вісім-дев'ять-десять. Один-два...

хрестоматія. Сторінка

Далі десяти він ще не вміє.

— Стій! — біжу за ним.

Але на середині мосту Матвій зупиняється.

Це наше звичне місце.

Матвій мовчить.

Я спльовую. Слина летить далеко вниз і губиться десь між кістяком із рейок, бурим щебенем і сміттям.

- Мама каже, плюватися не можна, каже Матвій.
- Бе-бе-бе! перебиваю. Рахуватимеш?
- Ти перший, мимрить брат.

Я заплющую очі й рахую до ста. Минає кілька хвилин, бо я спеціально розтягую слова.

— Обережно! На першій колії — швидкий потяг! — оголошує диктор.

Я всміхаюся.

— Bay! — шепоче Матвій. Примружившись, він вдивляється в горизонт.

Гул наростає. Міст вібрує, голоси птахів губляться в металевому шумі залізниці. Під мостом, прогудівши, пролітає срібляста блискавка — в'юх!

- Інтерсіті! Ти Інтерсіті! із захватом шепоче Матвій.
- Єс! Єс! підстрибую я.
- Я Інтерсіті!

Це було не дуже чесно, бо я знав розклад, а Матвій— ні. Але він сам віддав мені перемогу. Я ж пропонував, щоб він рахував

перший.

— Куди поїдеш? — питає захоплено брат.

Я замислююся. Сьогодні мені не хочеться до моря. І в гори не хочу теж. До тата, думаю я. Я поїду до тата і заберу його назад додому. Чого ж він так довго не повертається?! Невже він покинув нас?

Матвій мовчить. На мить він заплющує очі. А потім, повторюючи за мною, спльовує з мосту.

— Твоя черга! — кажу.

Брат киває. Я рахую до ста замість нього. Звично розтягую слова, роблю паузи. Хочу зловити якийсь справді крутий потяг для Матвія. Йому це сьогодні потрібно. Цілий місяць він якось тримався. А сьогодні от — зігнувся, мов равлик. Дійшло.

- Hy! Hy! шепоче брат, вдивляючись в горизонт. Нічого не їде. Навіть електричка на Козятин. Запізнюється.
- ...дев'яносто вісім... тягну повільно, як можу. Де в'яносто дев'ять. Дев'яносто дев'ять з половиною... Де в'я нос то дев'ять з четвертиною... Дев'яносто дев'ять на волосині... Сто.Нічогісінько. Але Матвій стогне:
- Фу-у-у, ні!

Обертаюсь і бачу, як поповзом, із додаткової колії, виїджає старенький маневровий тепловоз ЧМЕЗ. Трохи схожий на коникастрибунця, якому намалювали жовті й червоні смужки.

- Тепер я ЧМЕ! ледь не плаче Матвій.
- Ну, це ж круто! Ти можеш... Ти можеш... маневрувати! Тягати електровози, збирати вагони докупи...

^{Хрестоматія.} **Сторінка**

Я й сам відчуваю, як жалюгідно це звучить. ЧМЕЗ не їздять ні в Одесу, ні в Мукачево. Вони взагалі не їздять, а повзають.

- Але ці тепловози нікуди не їздять! озвучує мої думки Матвій.
- Взагалі! Тільки на станціях! І в депо́*2!
- Ну, я розводжу руками. Давай поміняємось? Будеш Інтерсіті, а я...
- He хочу! розвертається він і біжить убік дому. Хатка равлика тисне його до землі, але брат не чує під собою ніг.
- Стій! біжу за ним. Куди ти?

Матвій з усієї сили врізається в якогось чоловіка. Підводжу очі. Тато?

Наші погляди перетинаються. Тато пригортає Матвія, гладить по голові й дивиться на мене. Поволі підходжу.

хрестоматія. Сторінка

- Ти... повернувся? копаю кросівком камінчик. Тато плескає мене по плечу.
- Прийшов вас зустріти. Як ви? Дмитрику, Матвію? Скучили? Обличчя в нього змарніле. Очі більші.
- Та норм, стенаю плечима, втупившись у бетон під ногами. Матвій підводить голову і вдивляється в татове лице.
- То ви з мамою помирилися? ляпає брат. Тато на мить застигає.
- Та хтозна. Там буде видно, махає рукою. Брат зітхає.
- Але надія є, підморгує нам тато. І ледь-ледь починає всміхатися. Самими кутиками.

Спина під равликовою хаткою випрямляється. Матвій засовує руки в кишені й торохкотить каштанами. Ми всі, як за командою, обертаємося й дивимося на колії. Під мостом, перетягуючи вагони з однієї колії на іншу, трюхикає тепловоз ЧМЕЗ.

- А знаєте, хлопці, я— як той маневровий, каже тато. Матвій із відкритим ротом дивиться на тата.
- Маневровий? кривиться він.
- Ага, киває тато. Не можу далеко від своєї станції.

Словникова робота.

Маневрувати — рухатися, переміщуватися, оминаючи перешкоди.

Маневровий тепловоз — вид транспорту, який перетягує вагони колями залізничної станції. Депо́ — підприємство, де обслуговують залізничний чи міський транспорт.

Що можна сказати про Дмитрика відповідальний, терплячий, добрий, стриманий, уважний. Про Матвія наполегливий, витривалий, чесний, добрий.

Домашнє завдання Обери капелюх із запитанням і дай відповідь

I гр. (Синій капелюх) – факти.

Перекажіть коротко за планом.

Шгр. (червоний капелюх) – Що не сподобалось, засмутило?

IV. (жовтий капелюх) – Яку б ви дали пораду дорослим?

Рефлексія «Загадкові листи».

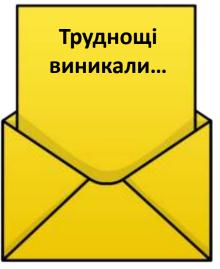

Обери лист, який ти хочеш відкрити (для відкриття по листі варто натиснути)

Пояснення домашнього завдання.

Пройди тестування за покликанням https://naurok.com.ua/test/join?gamec ode=7550924

Обери капелюх із завданням та виконай усно або письмово.

Відео, аудіозапис, фотозвіт завдання надсилай на освітню платформу Human або ел. пошту

allayushko123@gmail.com

Творчих успіхів!

На уроці мені дуже сподобалось.

На уроці мені сподобалось.

На уроці мені не сподобалось.